

MARI CLASICI AI LITERATURII UNIVERSALE

Inspirată de romanul lui

MARK TWAIN

AVENTURILE LUI TOM SAWYER

ADAPTAREA TEXTULUI: Altea Villa

ILUSTRĂȚII: Domenico Russo

TRADUCERE: Ștefania Iordan

CUPRINS

CAPITOLUL 1
MĂTUȘA POLLY
P. 5

CAPITOLUL 2
**HUCKLEBERRY
FINN**
P. 15

CAPITOLUL 3
O NOAPTE
ÎN CIMITIR

P. 25

CAPITOLUL 4
INSULA
JACKSON

P. 37

CAPITOLUL 5
COMOARA

P. 49

CAPITOLUL 1

MĂTUȘA POLLY

— Tom! Toooooom! Unde oare s-a ascuns băiatul ăsta?
Tom!

Mătușa Polly și-a potrivit ochelarii pe nas și s-a uitat sub pat: nepotul ei, Tom cel năzdrăvan, era însă de negăsit. Bătrânică a privit pe fereastră, în grădina de zarzavaturi, gândindu-se că poate băiatul se ascunsese printre roșii, dar nu a văzut nimic. Apoi, cu coada ochiului, a observat o mișcare în apropiere și a reușit să-l prindă pe Tom de jachetă, în timp ce micuțul ștrengar încerca să se furișeze prin spatele ei.

— Iată-te: erai în cămară! Dar ce făceai acolo, mă rog frumos?

Văzând că băiatul era murdar pe mâini și la gură, femeia l-a certat.

— De câte ori ți-am spus să nu furi dulceață, împie-lițatule? i-a zis mătușa Polly lui Tom, însă el reușise deja să se elibereze din strânsoare.

Femeia nu mai știa ce să facă cu băiețelul acesta obraznic, dar nici nu putea să-l abandoneze. La urma urmei, Tom era fiul răposatei ei surori!

În timp ce bătrâna căzuse pe gânduri, Tom era deja departe: nu mergea la școală, ci la râu. În după-amiaza aceea avea ore, dar lui nu-i păsa. Era foarte cald, așa că s-a dus să facă o baie. Mai târziu, la cină, mătușa Polly s-a străduit din răputeri să-l prindă cu minciuna pe băiat, să-i întindă o cursă și să-l facă să mărturisească singur că a chiulit de la școală. Cu toate că era lac de transpirație, Tom părea să reziste cu brio. Când credea că a câștigat deja bătălia, fratele lui vitreg, Sid, l-a dat de gol. Astfel, micuțul poznaș s-a văzut nevoit să fugă din nou de acasă, urmărit de mătușa lui care striga după el. Acesta însă nu s-a oprit, jurându-și că într-o zi se va răzbuna pe cel care îl pârâse.

Alergând desculț pe stradă, Tom a exersat plin de entuziasm o nouă fluierătură pe care tocmai o învățase și care imita perfect ciripitul unei păsări din regiune. Ce satisfacție avea Tom când își strângea buzele și reproducea acele

sunete din natură! La un moment dat însă, s-a trezit față în față cu un băiat pe care nu-l cunoștea. Acesta era îmbrăcat elegant, ca un copil de la oraș. Purta chiar cravată, pălărie și pantofi! Și nici măcar nu era o zi de sărbătoare! De cum l-a văzut, lui Tom i s-a părut antipatic și s-a postat în fața lui:

— Hei, domnișorule, lasă-mă să trec!

— Ba tu să mă lași pe mine să trec! i-a răspuns băiatul pe un ton obraznic.

— Dacă nu te dai laoparte..., o să vezi tu! l-a amenințat Tom.

— Chiar așa? Abia aștept să văd ce-o să-mi faci!

Câteva clipe mai târziu, cei doi se rostogoleau prin praful de pe drum, trăgându-se de păr și încercând să se lovească cu picioarele. Din această încăierare, Tom a ieșit învingător și l-a pus pe fugă pe celălalt băiat, nu fără să încaseze și el câteva lovituri zdravene.

